

Forfatter: Bagger, Carl

Titel: Udrag fra FRAGMENTER AF DEN SPANSKE KRØNIKE

Citation: Bagger, Carl: "Udvalgte Skrifter", i Bagger, Carl: *Udvalgte Skrifter*, udg. af OSKAR SCHLICHTKRULL, 1928, s. 225. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bagger01val-shoot-idm140621536386224/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

Og spurgte hende: har Du glemt ham ganske?
Da nikked venligt hun og tog paa Skjødets
Et lille Barn og Barnet raabte: Moder!
Og see! i Gluttens favre Træk og Ansigt
Var ei et eneste af mine Træk,
I Mod'rens Sjæl ei Minde meer om mig!
Da mærked jeg, jeg drømte lutter Løgn,
Jeg løfted Haanden vredt mod Fristeren,
Mod Drømmens Gud, mod Løgnens gamle Fader,
Ham i den sorte Himmel, Satanas!
Jeg gjøs og spored uvilkaarligt Hesten,
Den steiled høit i Veiret og jeg vaagned.
Og da holdt ligeoverfor mig Gormaz,
Han smilte haanligt, meente vel, jeg frygted,
Da stred vi, atter jeg besinded mig,
Jeg vilde saaret ham i Skuldren — Sværdet
Løb nedenfor, og han sank baglænds ned —
Prælat, o heed om Naade for Rodrigo!«

Bevæget rakte Herrens Tjener ham
Sin Haand og atter talte da Rodrigo:
»Prælat, som seer med Mildhed paa Rodrigo,
Jeg mere skrifte vil, Du skal erfare,
Hvorledes det ser ud nu i mit Hjerte.
Mit Øie hvile kan paa hele Jorden,
Eet Væsen kun tør ikke jeg betragte.
Naar En fortæller muntre Eventyr,
Da leger paa mit Ansigt tidt et Smil,
Men een Ting maa Du ei med Ord berøre,
Hvis ikke Du vil see min Latter druknes
I Krampcgraad, hvis ikke Du vil see
Min Munterhed til Dødsangst sig forvandle;
Kun een Ting maa i min Nærværelse

Du ikke tale om — det er om *hende!*
Thi denne Tanke forbeholder jeg
Mig selv, naar jeg foruden Selskab er.
Alt andet kan jeg tale om fornuftigt,
Men denne Tanke grændser nærmest til
Min Sjæls Fortabelse, til rædsomt Vanvid.
See, jeg er ung og smuk af Legeme
Med smidig Arm og sunde Ledemod,
Og jeg har en Fornuft, som Du og Andre,
Naar det alt Andet, kun ei hende gjelder;
Men i det Øieblik Du nævner hende,
Da svinder bort min Ungdomsskønhed og
Min mennesk'lige milde Mine og
For hver en kold Betragter vil jeg tee
Mig som en Ulv, en Bjørn i kulsort Pelts,
Med Blodinstincter og med hviden Hugtand:
Min klare Indsigt gaaer fortabt og jeg
Nedsynker i en lodden Dyreverden —
Prælat, o beed om Naade for Rodrigo!»

Og Herrens Tjener fældte milde Taarer;
Han havde megen Medynk med Rodrigo,
Men videre da taledes Rodrigo:
»Prælat, som græder over mine Sorger,
Giv mig et Raad, hvorledes jeg skal handle.«

Da sagde Herrens Tjener: »vend Dit Øie
Fra jordisk Elskov bort en stakket Stund;
Med Tiden blier Ximena vel Din Brud.
Stor Sorg er lagt omkring Dit unge Hjerte,
Dog lider Ingen hvad han ei kan bære;
Mangt Bismerpund er paa Din Skulder lagt,
Det maa vel tyde paa, at den er stærk.